

ηειδεν δ' ως πρωτον Οφιων Ευρυνομη τε
 Ωκεανίς νιφεντος εχον κρατος Ουλυμποιο·
 ως τε διη και χερσιν ο μιν Κρονῳ εικαθε τιμης,
 η δε Ρεη, επεσον δ' ενι κυμασιν Ωκεανοιο·
 οι δε τεως μακαρεςσι θεοις Τιτησιν ανασσον,
 οφρα Ζευς ετι κουρος, ετι φρεσι νηπια ειδως,
 Δικταιον ναιεσκεν υπο σπεος· οι δε μιν ουπω
 γηγενεες Κυκλωπες εκαρτυναντο κεραυνῳ,
 βροντη τε στεροπη τε· τα γαρ Διι κυδος οπαζει.

Ψαλμος 42

Κρινον μοι, ο Θεος, και δικασον την δικην μου εξ εθνους ουχ οσιου· απο ανθρω-
 που αδικου και δολιου ρυσαι με. 2· οτι συ ει ο Θεος κραταιωμα μου· ινατι απω-
 σω με; και ινατι σκυθρωπαζων πορευομαι εν τῳ εκθλιθειν τον εχθρον μου; 3· ε-
 ξαποστειλον το φως σου και την αληθειαν σου· αυτα με ωδηγησαν και ηγαγον με
 εις ορος αγιον σου και εις τα σκηνομηατα σου. 4· και εισελευσομαι προς το θυ-
 σιαστηριον του Θεου, προς τον Θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα μου· εξομολογη-
 σμαι σοι εν κιθαρα, ο Θεος ο Θεος μου. 5· ινατι περιλυπος ει, η ψυχη μου, και
 ινατι συνταρασσεις με; ελπισον επι τον Θεον, οτι εξομολογησμαι αυτῳ· σωτηριον
 του προσωπου μου και ο Θεος μου.

Πεντηκοσταριον

Ω θειας! ω φιλης! ω γλυκυτατης σου φωνης! μεθ ημων αφευδῳς γαρ, επηγγειλω
 εσεσθαι, μεχρι τερματων αιωνος Χριστε· ην οι πιστοι, αγκυραν ελπιδος, κατεχον-
 τες αγαλλομεθα.

*

Ευφραινου, αγαλλου, η θεια πυλη του φωτος· ο γαρ δυνας εν ταφῃ, Ιησους ανε-
 τειλε, λαμψας ηλιου φαιδροτερον, και τους πιστους παντας καταυγασας, θεοχαρι-
 τωτε Δεσποινα.

*

Ως κυματα θαλασσης επ εμε επανεστησαν αι ανομιαι μου· ως σκαφος εν πελαγει·
 εγω μονος χειμαζομαι, υπο πταισματος πολλων· αλλ εις ευδιον λιμενα οδηγησαν
 με, Κυριε, τη μετανοια και σωσον με.

*

Σε τον περιβαλλοντα τον ουρανον εν νεφελαις εχοντες οι Αγιοι περιβολην εν τῳ
 κοσμῳ, τας δαδανους των ανομιων υπερειναν, και την πλανην των ειδωλων κατηρ-
 γησαν. Αυτων ταις ικεσιαις, και ημας ελευθερωσον του αορατου εχθρου, Σωτηρ,
 και σωσον ημας.

*

Ευφραινεσθω τα ουρανια, αγαλλιασθω τα επιγεια, οτι εποικησε κρατος εν βραχιονι
 αυτου, ο Κυριος· επατησε τῳ θανατῳ τον θανατον· πρωτοτοκος των νεκρων εγενε-
 το· εκ κοιλιας Αδου ερυσσαστο ημας, και παρεσχε τῳ κοσμῳ το μεγα ελεος.